

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۱ مارچ ۲۰۲۲

"کسی که بامش زیاد است، برفش هم زیاده است"

پنجشنبه- ۱۹ حوت ۱۴۰۰ - کابل: ضراب المثلی که به مثابه عنوان انتخاب نموده ام نه تنها بار طبقاتی بسیار روشن دارد، بلکه بستر انطباق آن وسیعتر از آن است که بتوان آن را به یک مورد خاص آن محدود نمود. در یادداشت امروز انطباق این ضرب المثل را با اوضاع فعلی که طالب، ازبیکستان، ترکیه و روسیه دارند، به بحث خواهیم گرفت:

۱- هرگاه به خبر های روز های اخیر دقت نموده باشید، حتماً متوجه شده اید که از چند روز بدین سو، دولت ازبیکستان به جای آن که از گردن فرازی های اوکراین و سرنوشتی که بدان دچار شد و ناگزیر است با گوشت و پوست و خون فرزندان اوکراین، دل اربابان امپریالیستی را به دست آورد تا نکند، ارسال اسلحه را نیز بر رویش ببندند عبرت بگیرد، علی رغم آن که در بین نفوس ۳۲ میلیونی اش بیش از ۲۰ درصد یعنی بالاتر از ۸ میلیون را اقلیت های قومی روس زبان و یا نزدیک به روس ها تشکیل می دهد، امری که می تواند هر لحظه بهانه تجاوز برای روسیه را فراهم سازد، بر مبنای تحریکات ترکیه و شخص اردو خان، صریحاً تمایلات ضد روسی را از خود نشان می دهد.

۲- طالب که در سیاست مصداق کامل "درمانده و درمانده طلب" را نمایندگی می نماید از فضائی که بعد از تهاجم روسیه بر اوکراین در جهان به وجود آمده و از محراق توجهات بین المللی چندین حلقه دور افتاده است، خود را فارغ بال احساس نموده، بدون آن که بدانند در بازی های بزرگ شطرنج اولین قربانی ها، پیاده ها اند، به همین خوش است که در جایی از آنها دعوت شود و به نام طالب شرکت نمایند، از همین رو "امیر خان متقی" سرپرست وزارت خارجه نظام ملاسالار، به دعوت همتای ترکی اش، به ترکیه رفته تا در کنفرانسی شرکت بورزد که عمدتاً طرفداران امریکا و آنهایی که در مدار سیاست های امریکا چرخ می خورند، حصه گرفته اند.

۳- ترکیه که از همان زمان آغاز امپراتوری عثمانی سرش به طرف غرب و پاهایش به سمت شرق بوده و فقط زمانی به کشور های شرقی و اسلامی اندیشیده که خودش از جانب غرب سیلی خورده است، مثال بارز چنین سیاستی، سکوت مرکبار خلفای عثمانی در قبال تجاوزات مکرر غربی ها بر سرزمین های اسلامی من جمله افغانستان می باشد، تلاش دارد تا از یک جانب با دو روئی برخاسته از ایدئولوژی منحنط حزب شان و از جانب دیگر طمع سیری ناپذیر بورژوازی ترک که تازه راه پول پیدا کردن را فرا گرفته است، از نمود منطقه کلاهی برای

خودش بسازد و در عین زمان خواستهای پیمان تجاوزکار ناتو را نیز برآورده سازد، می‌کوشد تا از طریق جمع کردن تعدادی سیاستمداران بی‌مسئولیت روسیه را از عقب‌خیز بزند. یعنی بدون آن‌که از موجودیت چندین ساله سربازانش در سوریه و عراق و کشتار مردمان بی‌دفاع کرد، خم به ابرو بیاورد، با ریختن اشک بر مرک اوکراینی‌ها، خوشخدمتی برای شرکایش در ناتو نماید.

۴- در چنین فضائی روسیه همان کسیست که بامش زیاد است و نتیجتاً برفش هم زیاد می‌باشد. وسعت اراضی و به مثابه بزرگترین کشور جهان از لحاظ مساحت، باعث شده است تا به طول هزاران کیلومتر با کشورهای متعددی هم سرحد باشد. از جمله با ازبیکستان و قسماً ترکیه.

غرب و در رأس آن امپریالیسم امریکا هم تلاش دارد تا به هر قیمتی شده قبیل از آغاز درگیری با چین، کار روسیه را به اتمام برساند، به همان سان که قبلاً از تهاجم روسیه به اوکراین، روسیه را در قزاقستان مصروف ساخت، اکنون در فضای جدید می‌خواهد با ایجاد تهدید از سمت جنوب یعنی مرزهای افغانستان، ازبیکستان و بقیه کشورهای آسیای میانه روسها را وادار به تقسیم نیرو و انتقال نیرو از غرب به شرق بسازد و حتا ممکن است از مصروفیت روسیه در اوکراین سود جست، گامهای وسیعی جهت نفوذ در آسیای میانه نیز بردارد.

۵- احمق‌کسان و کشورهای هائی اند که علی‌رغم اعترافات صریح "غنی احمدزی" و "زلینسکی" که هر دو با انتقاد از سیاست‌های امریکا، خود و کشورهای شان را قربانی بی‌وفائی و بی‌مهری و عهد شکنی آن کشور معرفی می‌دارند، باز هم به فکر باور به امریکا و دمشق ترکیه می‌باشند.

طالب، ازبیکستان و بقیه کشورهای خرد و کوچک باید بدانند که این جنگ سرانجام خاتمه می‌یابد و آن وقت ضربت را فقط آنهایی متحمل خواهند شد که فریب یکی از طرفین را خورده باشند.

مبارزه علیه امپریالیسم، جزءلاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع‌ها مذهبیه - طالبی به صورت خاص می‌باشد.

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!